

30 Οκτωβρίου, 1995.

[ΝΙΚΟΛΑΟΥ, Δ/στής]

ΣΕ Ο,ΤΙ ΑΦΟΡΑ ΤΟ ΑΡΘΡΟΝ 155.4, 28 ΚΑΙ 30 ΤΟΥ ΣΥ-
ΝΤΑΓΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,

ΚΑΙ

ΚΑΙ ΣΕ ΟΤΙ ΑΦΟΡΑ ΤΗΝ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ ΚΑΙ ΑΡΜΟΔΙΟ-
ΤΗΤΑ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΛΕΜΕΣΟΥ ΣΤΗΝ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗ
ΣΕ ΙΣΧΥ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΑ ΚΑΙ/Η ΜΕΧΡΙ ΤΕΣ 8/11/95 ΤΟΥ
ΠΡΟΣΩΡΙΝΟΥ ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΟΥ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΟΣ ΗΜΕΡ.
19/4/95 ΧΩΡΙΣ ΑΚΡΟΑΣΗ ΤΗΣ ΕΝΣΤΑΣΗΣ ΤΟΥ ΑΙΤΗΤΗ
ΚΑΙ/Η ΤΗΣ ΑΙΤΗΣΗΣ,

ΚΑΙ

ΣΕ ΟΤΙ ΑΦΟΡΑ ΤΗΝ ΑΙΤΗΣΗ ΤΟΥ ΑΙΤΗΤΗ ΗΜΕΡ. 18/10/95
ΓΙΑ ΕΞΑΙΡΕΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΟΥ Κ. ΣΟΛΟΜΩΝΙΔΗ ΑΠΟ
ΤΗΝ ΕΚΔΙΚΑΣΗ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΑΙΤΗΣΗΣ ΔΙΑΤΡΟΦΗΣ
118/95 ΤΟΥ ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΛΕΜΕΣΟΥ,

ΚΑΙ

ΣΕ ΟΤΙ ΑΦΟΡΑ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΗΜΕΡ.
18/10/95 ΜΕ ΤΗΝ ΟΠΟΙΑ ΔΟΘΗΚΑΝ ΟΔΗΓΙΕΣ ΟΠΩΣ ΤΟ ΑΙ-
ΤΗΜΑ ΤΟΥ ΑΙΤΗΤΗ ΓΙΑ ΕΞΑΙΡΕΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΔΙΚΑΣΗ ΤΗΣ ΑΙΤΗΣΗΣ 118/95 ΓΙΝΕΙ ΓΡΑΠΤΩΣ
ΚΑΙ ΔΟΘΕΙ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΗ ΣΤΗΝ ΑΛΛΗ ΠΛΕΥΡΑ,

ΚΑΙ

ΣΕ ΟΤΙ ΑΦΟΡΑ ΤΟ ΕΝΤΑΛΜΑ ΦΥΛΑΚΙΣΗΣ ΜΕ ΑΡΙΘΜΟ
21511/95 ΠΟΥ ΕΚΔΟΘΗΚΕ ΑΠΟ ΤΟ ΕΠΑΡΧΙΑΚΟ ΔΙΚΑ-
ΣΤΗΡΙΟ ΛΕΜΕΣΟΥ ΣΤΗΝ ΓΕΝΙΚΗ ΑΙΤΗΣΗ ΔΙΑΤΡΟΦΗΣ
ΜΕ ΑΡΙΘΜΟ 118/95, ΓΙΑ ΕΙΣΠΡΑΞΗ ΠΟΣΟΥ £500.- ΚΑΙ
ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΕΙΣ ΧΕΙΡΑΣ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΛΕΜΕΣΟΥ,

ΚΑΙ

ΣΕ ΟΤΙ ΑΦΟΡΑ ΤΗΝ ΣΥΝΕΧΙΣΗ ΤΗΣ ΕΚΔΙΚΑΣΗΣ ΤΗΣ
ΓΕΝΙΚΗΣ ΑΙΤΗΣΗΣ ΔΙΑΤΡΟΦΗΣ 118/95 ΑΠΟ ΤΟΝ ΔΙΚΑ-
ΣΤΗ Κ. ΣΟΛΟΜΩΝΙΔΗ,

ΚΑΙ

ΣΕ ΟΤΙ ΑΦΟΡΑ ΤΗΝ ΑΙΤΗΣΗ ΓΙΑ ΠΑΡΑΧΩΡΗΣΗ ΑΔΕΙΑΣ
ΓΙΑ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΗ ΑΙΤΗΣΗΣ ΓΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΔΙΑΤΑΓΜΑ-
ΤΩΝ CERTIORARI ΚΑΙ/ Ή PROHIBITION EK ΜΕΡΟΥΣ
ΤΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΠΟΓΙΑΤΖΗ (ΑΡ. 2).

(Αίτηση Αρ. 177/95).

Προνομιακά εντάλματα — Certiorari — Έλεγχος διακριτικής ευχέρει-
ας κατώτερου Δικαστηρίου με προνομιακό ένταλμα τύπου
Certiorari — Εμβέλεια προνομιακού εντάλματος Certiorari.

- 5 Προσωρινά διατάγματα — Προσωρινό διάταγμα διατροφής εκδοθέν
από Επαρχιακό Δικαστήριο και ορισθέν επιστρεπτέο — Διαδοχι-
κές αναβολές ακρόασης με διαταγή να παραμείνει σε ισχύ — Δια-
κριτική ευχέρεια του Δικαστηρίου να αναβάλλει ακρόαση προσω-
ρινού διατάγματος διατροφής με διαταγή να παραμείνει σε ισχύ —
10 Κανόνες φυσικής δικαιοσύνης.

- Κανόνες φυσικής δικαιοσύνης — Διαδοχικές αναβολές ακρόασης προ-
σωρινού διατάγματος διατροφής που ήταν ορισμένο επιστρεπτέο
χωρίς να ακούεται ο καθ' ου η αίτηση — Τήρηση κανόνων φυσικής
15 δικαιοσύνης.

Εξαιρέση δικαστή — Μεθόδευση διαδικασίας εκδίκασης αίτησης εξαι-
ρέσης — Έλεγχος με προνομιακό ένταλμα τύπου Certiorari.

- 20 Η ακρόαση του προσωρινού διατάγματος διατροφής που εκδό-
θηκε εναντίον του αιτητή, αναβλήθηκε επανειλημμένα από το πρω-
τόδικο Δικαστήριο, παρά τις ενστάσεις του. Σε όλες τις αναβολές, το
Δικαστήριο διέτασε όπως εξακολουθεί να παραμένει σε ισχύ. Εν τω
μεταξύ εκδόθηκε δεύτερο ένταλμα φυλάκισης του αιτητή επειδή δεν
25 είχε καταβάλει διατροφή σύμφωνα με το προσωρινό διάταγμα.

- Ο αιτητής ζήτησε άδεια να καταχωρήσει αίτηση Certiorari προς
ακύρωση του διατάγματος διατροφής, του εντάλματος φυλάκισής του
και επίσης να απαγορευτεί στο Δικαστή να ασχολείται με την υπόθε-
ση. Ισχυρίστηκε ότι παραβιάστηκε η αρχή της φυσικής δικαιοσύνης
30 audi alteram partem, επειδή το πρωτόδικο Δικαστήριο ανέβαλε την
ακρόαση του προσωρινού διατάγματος διατροφής και παρέτεινε την
ισχύ του χωρίς να τον ακούσει. Εισηγήθηκε ότι το άρθρο 9(3) του πε-
ρί Πολιτικής Δικονομίας Νόμου Κεφ. 6 προβλέπει ότι η ακρόαση σε

σχέση με ήδη εκδοθέν προσωρινό διάταγμα διεξάγεται κατά την ημερομηνία που είναι επιστρεπτέο και ότι το Δικαστήριο μπορεί να διατάξει τη συνέχιση της ισχύος του μόνο κατόπιν ακρόασης. Σύμφωνα με τον ισχυρισμό του η εν συνεχεία διατήρηση της ισχύος του διατάγματος χωρίς τη διεξαγωγή ακρόασης, ήταν παράνομη.

5

Αποφασίστηκε, ότι:

(1) Το άρθρο 9(3) του περί Πολιτικής Δικονομίας Νόμου Κεφ. 6 δε στερεί το Δικαστήριο της δυνατότητας να αναβάλει την ακρόαση θέματος που αφορά σε επιστρεπτέο προσωρινό διάταγμα και συνακόλουθα της δυνατότητας να παρατείνει την ισχύ του μέχρι τη νέα ημερομηνία.

10

(2) Η ορθότητα της άσκησης διακριτικής εξουσίας από το πρωτόδικο Δικαστήριο στην αναβολή ακρόασης θέματος που αφορά επιστρεπτέο προσωρινό διάταγμα, δεν εμπίπτει στον έλεγχο του Ανωτάτου Δικαστηρίου με προνομιακό ένταλμα.

15

(3) Δεν υπήρξε παράβαση των κανόνων της φυσικής δικαιοσύνης διότι δόθηκε η ευκαιρία στον αιτητή να εμφανιστεί και διατυπώσει τις ενστάσεις του στις αναβολές όπως και στην παράταση της ισχύος του προσωρινού διατάγματος.

20

(4) Το αίτημα για άδεια καταχώρησης αίτησης για διάταγμα certiorari, στο θέμα της εξαίρεσης του Δικαστή ήταν άκαιρο, διότι παρέμεινε ανοικτό για εξέταση στο Επαρχιακό Δικαστήριο.

25

Η αίτηση απορρίφθηκε.

30

Αναφερόμενες υποθέσεις:

In Re Kakos (1985) 1 C.L.R. 250,

Ανθίμου (1991) 1 Α.Α.Δ. 41,

35

Περρέλλα Τζεννάρο (Αρ. 2) (1995) 1 Α.Α.Δ. 692.

Αίτηση.

40

Αίτηση με την οποία ο αιτητής επιδιώκει τη χορήγηση άδειας για να καταχωρήσει αίτηση προς έκδοση ενταλμάτων certiorari και prohibition αναφορικά με αίτηση διατροφής του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λεμεσού.

B. Βασιλειάδης, για τον Αιτητή.

5 ΝΙΚΟΛΑΟΥ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Ο παρών αιτητής επιδιώκει τη χορήγηση άδειας για να καταχωρήσει αίτηση προς έκδοση εντάλματων certiorari και prohibition αναφορικά με την Αίτηση Διατροφής αρ. 118/95, του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λεμεσού, με τίτλο **Βασιλική (Βίκη) Πογιατζή ν. Αθανάσιου Πογιατζή**. Και τούτο για τρεις διαφορετικές πτυχές της υπόθεσης. Θα τις εξειδικεύσω αφού πρώτα σκιαγραφήσω το ιστορικό, όπως αυτό προκύπτει από ένορκες δηλώσεις ημερομηνίας 26 Οκτωβρίου 1995, του αιτητή και του δικηγόρου που τον εκπροσώπησε στο Επαρχιακό Δικαστήριο.

15 Οι διάδικοι είναι σύζυγοι. Κατόπιν καταχώρησης της κύριας αίτησης της συζύγου για διατροφή, η σύζυγος εξασφάλισε την 19 Απριλίου 1995, με μονομερή αίτηση, την έκδοση προσωρινού διατάγματος με το οποίο ο σύζυγος διατασσόταν να της καταβάλλει ποσό £500 μηνιαίως για συντήρηση και διατροφή. Το διάταγμα ορίστηκε επιστρεπτέο 19 Μαΐου 1995. Επίδοση έγινε στο 20 σύζυγο την 11 Μαΐου 1995 και στις 17 Μαΐου 1995 αυτός καταχώρησε ένσταση στην κύρια αίτηση και ένσταση στη συνέχιση του προσωρινού διατάγματος. Κατά την 19 Μαΐου 1995 που ήταν επιστρεπτέο το προσωρινό διάταγμα, ο σύζυγος επέμενε να διεξαχθεί η ορισθείσα επί του θέματος ακρόαση αλλά το Δικαστήριο 25 την ανέβαλε για την 27 Ιουνίου 1995 διατάσσοντας συνάμα, παρά την προς τούτο αντίρρηση του συζύγου, όπως στο μεταξύ το προσωρινό διάταγμα παραμένει σε ισχύ. Με αυτή την εξέλιξη ο σύζυγος αποτάθηκε στο Ανώτατο Δικαστήριο για άδεια να καταχωρήσει αίτηση για προνομιακά εντάλματα certiorari και prohibition. Την 7 Ιουνίου 1995, εκδόθηκε απορριπτική απόφαση την οποία εφεσίβαλε την 9 Ιουνίου 1995. Η έφεση εκκρεμεί. Την πρώτη αναβολή διαδέχθηκαν και άλλες παρά την σε κάθε περίπτωση αντίρρηση του συζύγου. Από τις 27 Ιουνίου 1995, το θέμα πήγε στις 18 Ιουλίου 1995, από εκεί στις 19 Σεπτεμβρίου 1995 και ακολούθως στις 8 Νοεμβρίου 1995, με διαταγή κάθε φορά για 35 συνέχιση της ισχύος του διατάγματος. Στο μεταξύ, επειδή ο σύζυγος παρέλειπε να καταβάλλει τις δόσεις, η σύζυγος καταχώρησε στις 5 Ιουνίου 1995, αίτηση σχετικά με παρακοή και στις 29 Ιουνίου 1995, ο σύζυγος καταχώρησε ένσταση. Και αυτή η αίτηση 40 βρίσκεται ορισμένη για ακρόαση στις 8 Νοεμβρίου 1995. Παράλληλα, η αιτήτρια προέβη σε ενέργειες οι οποίες απέληξαν στην έκδοση του υπ' αριθμό 20684/95 εντάλματος για φυλάκιση του συζύγου ενόψει της παράλειψής του να καταβάλλει τις ως τότε καθυστερημένες δόσεις συνολικού ύψους £3.000. Με αίτηση

δια κλήσεως ημερομηνίας 6 Οκτωβρίου 1995, που επίσης ορίστηκε για ακρόαση 8 Νοεμβρίου 1995, ο σύζυγος επιχείρησε να προσβάλει το ένταλμα φυλάκισης και ταυτόχρονα με μονομερή αίτηση της ίδιας ημερομηνίας ζήτησε την στο μεταξύ αναστολή εκτέλεσης του εντάλματος. Η μονομερής αίτηση ορίστηκε για τις 9 Οκτωβρίου 1995. Κατ' εκείνη την ημερομηνία το Δικαστήριο έκρινε σκόπιμο όπως δοθεί ειδοποίηση στην άλλη πλευρά και για τον σκοπό αυτό ανέβαλε την αίτηση για τις 17 Οκτωβρίου 1995. Όμως, κατά το διάστημα που μεσολάβησε, το ένταλμα εκτελέστηκε και γι' αυτό την 16 Οκτωβρίου 1995, προτού ακόμα καταβληθεί στη σύζυγο το εισπραχθέν ποσό, ο σύζυγος καταχώρησε νέα μονομερή αίτηση για αποτροπή τέτοιας εξέλιξης. Αυτή η τελευταία αίτηση ορίστηκε για τις 18 Οκτωβρίου 1995. Στις 17 Οκτωβρίου 1995 που ήταν ορισμένη η μονομερής αίτηση ημερομηνίας 6 Οκτωβρίου 1995, στο τέλος μιας διαδικασίας σε σχέση με την οποία ο σύζυγος και ο συνήγορος που τον εκπροσώπησε διατυπώνουν διάφορα παράπονα εναντίον του Δικαστή που χειρίστηκε την υπόθεση, η αίτηση αποσύρθηκε με την εξής δήλωση του συνηγόρου: "Επειδή η παρούσα αίτηση έχει παραμείνει χωρίς αντικείμενο θα την αποσύρω. Δηλώνω όμως ότι είναι άνευ επηρεασμού δικαιωμάτων και υπό διαμαρτυρία." Ως αποτέλεσμα η εν λόγω αίτηση απορρίφθηκε.

Ό,τι καταλογίζεται στο Δικαστή αναφορικά με εκείνη τη διαδικασία είχε ως έναυσμα την επιμονή του εκεί συνηγόρου του συζύγου να προβεί σε εισαγωγική, επεξηγηματική δήλωση της οποίας ήθελε την καταγραφή στο πρακτικό. Τελικά το Δικαστήριο επέτρεψε στο συνήγορο να προβεί στη δήλωση. Το περιεχόμενο της ήταν ότι μετά την επίδοση της εν λόγω μονομερούς αίτησης στην άλλη πλευρά, οι συνήγοροι της άλλης πλευράς μετέβησαν στην αστυνομία και πίεσαν φορτικά για την εκτέλεση αμέσως του εντάλματος φυλάκισης, προκαταλαμβάνοντας έτσι την έκβαση δεδομένου ότι ο σύζυγος αναγκάστηκε να πληρώσει το ποσό πρᾶττοντας το όμως αυτό υπό διαμαρτυρία. Την επόμενη ημέρα, όταν το Δικαστήριο (ο ίδιος Δικαστής), επιλήφθηκε της μεταγενέστερης μονομερούς αίτησης ημερομηνίας 16 Οκτωβρίου 1995 - με την οποία υπενθυμίζω ζητούσε όπως μή καταβληθεί στη σύζυγο το εισπραχθέν ποσό - ο συνήγορος του συζύγου ζήτησε την εξαίρεση του Δικαστή λέγοντας:

"Σήμερα είναι ορισμένη ενώπιόν σας η Αίτηση ημερ. 16.10.1995 κ. Δικαστά. Ζητώ όμως από το σεβαστό Δικαστήριο να μην επιληφθεί της Αιτήσεως και να εξαιρέσει τον εαυτό του από τη διαδικασία και την εκδίκαση της παρούσης Αίτησης αλ-

5 λά και ολόκληρης της υπόθεσης διότι ο θυμός και ο τρόπος με τον οποίο το σεβαστό Δικαστήριο με αντιμετώπιζε πάντοτε στην πορεία αυτής της υπόθεσης αλλά αυτοκορύφωμα η χθεσινή δήλωση του Δικαστηρίου όταν στο γραφείο σας αγόρευα, ότι θα ακούατε από το ένα και θα βγάζατε από το άλλο και επιπρόσθετα η απόρριψη του αιτήματός μου να τηρείται το πρακτικό και να γράφονται όσα λέω δεν εισακούστηκε από το σεβαστό Δικαστήριο παρά μόνο δώσατε εντολή στη στενογράφο να μην γράφει την ώρα που μιλούσα και αργότερα δηλώσατε 'αφού άκουσα άσχετα με την υπόθεση πράγματα' προχωρήσατε στη 10 διαδικασία της εκδίκασης της χθεσινής αιτήσεως. Αλλά και η σημερινή στάση του Δικαστηρίου που όταν 8.30 π.μ. ήμουν στο γραφείο σας και ζήτησα ακρόαση εις ανοικτό Δικαστήριο μου δηλώσατε ότι δεν θα με ακούσετε σε ανοικτό Δικαστήριο, πράγμα 15 που είναι αναφαίρετο και συνταγματικά κατοχυρωμένο δικαίωμα του πελάτη μου. Επιπρόσθετα η συνεχής ταλαιπωρία μου στο να επανέλθω η ώρα 10, στο να επανέλθω η ώρα 11, στο να βρείτε αίθουσα Δικαστηρίου και στο να με ταλαιπωρείτε όλη μέρα σήμερα μέχρι και τώρα, έχει κλονίσει την εμπιστοσύνη του 20 πελάτη μου στο πρόσωπο του σεβαστού Δικαστηρίου."

Ο Δικαστής, κατόπιν διαλείμματος, θεώρησε πως θα ήταν σκόπιμο για την εξέταση θέματος εξαιρέσής του να υποβληθεί γραπτή αίτηση με ειδοποίηση στην άλλη πλευρά. Και σε ό,τι αφορούσε τη 25 μονομερή αίτηση που είχε ενώπιόν του, θεώρησε πως δεν θα έπρεπε αυτή να εξεταστεί χωρίς πρώτα να ειδοποιηθεί η άλλη πλευρά. Έτσι, για να παρασχεθεί η ευκαιρία, ανέβαλε την αίτηση για την 26 Οκτωβρίου 1995. Στο μεταξύ, την 24 Οκτωβρίου 1995, εκδόθηκε νέο ένταλμα φυλάκισης, το υπ' αριθμό 21511/95 λόγω παράλειψης 30 του συζύγου να καταβάλει μια δόση που επίσης κατέστη πληρωτέα.

Κατά την εν λόγω τελευταία ημερομηνία, ήτοι, την 26 Οκτωβρίου 1995, ο σύζυγος καταχώρησε την ενώπιόν μου αίτηση για 35 άδεια προκειμένου να αποταθεί για έκδοση ενταλμάτων certiorari και prohibition ώστε:

- (α) Να ακυρωθεί το προσωρινό διάταγμα ημερομηνίας 19 Απριλίου 1995 από την έκδοσή του. Το αίτημα σε σχέση με 40 αυτό υποβάλλεται χωρίς να συνοδεύεται από οποιοδήποτε σχετικό πρακτικό.
- (β) Να ακυρωθεί το δεύτερο ένταλμα φυλάκισης με αριθμό 21511/95 ημερομηνίας 24 Οκτωβρίου 1995, το οποίο εκκρεμεί για εκτέλεση. Και αυτό το αίτημα δεν συνοδεύεται από

οποιοδήποτε σχετικό πρακτικό.

(γ) Να απαγορευθεί στο Δικαστή που χειρίστηκε μέχρι τώρα την υπόθεση να ασχοληθεί πλέον με αυτή.

5

Επίσης ζητείται όπως, μέχρις ότου αποφανθεί το Ανώτατο Δικαστήριο επί αυτών των θεμάτων, η διαδικασία ενώπιον του Επαρχιακού Δικαστηρίου ανασταλεί σε κάθε της πτυχή.

Παρατηρώ κατ' αρχάς ότι σε σχέση με το αίτημα για την εξ 10
υπαρχής ακύρωση του προσωρινού διατάγματος όχι μόνο δεν
προσκομίστηκε οποιοδήποτε στοιχείο για υποστήριξη αναδρομι-
κότητας σε τέτοια έκταση αλλά και ούτε προωθήθηκε με την αγό-
ρευση του συνηγόρου του αιτητή ενώπιόν μου. Η επιχειρηματο-
λογία του συνηγόρου είχε ως αφετηρία τις αναβολές και συνάγε- 15
ται ότι η ακύρωση επιδιώκεται πλέον σε σχέση με ό,τι ακολούθη-
σε την πρώτη ημερομηνία ακρόασης. Ο συνήγορος εισηγήθηκε ότι
δυνάμει του άρθρου 9(3) του περί Πολιτικής Δικονομίας Νόμου,
Κεφ. 6, η ακρόαση σε σχέση με ήδη εκδοθέν προσωρινό διάταγμα
διεξάγεται κατά την ημερομηνία που είναι επιστρεπτέο και ότι το 20
Δικαστήριο μπορεί να διατάξει τη συνέχιση της ισχύος του δια-
τάγματος μόνο κατόπιν ακρόασης. Συνεπώς, κατά τον συνήγορο,
η εν συνεχεία διατήρηση της ισχύος του διατάγματος χωρίς τη διε-
ξαγωγή ακρόασης ήταν παράνομη. Γι' αυτό, παρόλον που το θέ-
μα είχε τεθεί προηγουμένως ενώπιον του Ανωτάτου Δικαστηρίου 25
σε αίτηση παρόμοια με την παρούσα σε σχέση με την πρώτη ανα-
βολή, εγειρόταν, κατά τον συνήγορο, εκ νέου ζήτημα και για την
κάθε επόμενη αναβολή. Εν πάση περιπτώσει, συνέχισε ο συνήγο-
ρος, η διαταγή του Δικαστηρίου κάθε φορά να παραμένει το προ-
σωρινό διάταγμα σε ισχύ, χωρίς προηγουμένως να ακουστεί ο αι- 30
τητής, αποτελούσε παραβίαση του γνωστού κανόνα φυσικής δι-
καιοσύνης: *audi alteram partem*. Το ότι, πρόσθεσε ο συνήγορος,
προσφερόταν σε σχέση με το παράπονο του αιτητή για τις αναβο-
λές και άλλο ένδικο μέσο - της έφεσης - όχι μόνο δεν απέκλειε τη
δικαιοδοσία του Ανωτάτου Δικαστηρίου για έκδοση προνομια- 35
κών ενταλμάτων αλλά τουναντίον, όπου είναι προφανής η έλλει-
ψη δικαιοδοσίας του Επαρχιακού Δικαστηρίου - και εισηγήθηκε
ότι εδώ αυτό συνέβαινε - ο έλεγχος με προνομιακά εντάματα
ασκείται από το Ανώτατο Δικαστήριο χωρίς να υπεισέρχεται ζή-
τημα άσκησης διακριτικής εξουσίας. Έπειτα, σύμφωνα με τον 40
συνήγορο εφόσον κατά την εισήγησή του το προσωρινό διάταγμα
κατέστη παράνομο με τις αναβολές που ακολούθησαν την έκδοσή
του, η μή εγκυρότητά του, επάγεται και τη μή εγκυρότητα του
εντάματος φυλάκισης υπ' αριθμό 21511/95, ημερομηνίας 24

Οκτωβρίου 1995, το οποίο ενδιαφέρει εδώ.

5 Αναφορικά με το θέμα που τέθηκε για εξαίρεση του Δικαστή ο οποίος χειρίζεται την υπόθεση, ο συνήγορος επανέλαβε απλώς ότι εξ αιτίας των όσων καταλογίζονται, η πίστη του αιτητή στη διεξαγωγή αμερόληπτης δίκης έχει κλονιστεί.

10 Άδεια για την καταχώρηση αίτησης προς έκδοση προνομιακών ενταλμάτων certiorari και prohibition παρέχεται όπου αποκαλύπτεται εκ πρώτης όψεως υπόθεση με την έννοια της συζητήσιμης υπόθεσης χωρίς αναφορά προς ο,τιδήποτε θα μπορούσε να αντιταχθεί: βλ. *In re Kakos* (1985) 1 C.L.R. 250, και *Ανθίμου* (1991) 1 Α.Α.Δ. 41. Εν τούτοις, όπου προβλέπεται άλλο ένδικο μέσο, όπως η έφεση, άδεια δίδεται μόνο εάν συντρέχουν εξαιρετικές περιστάσεις για την έννοια των οποίων υπογραμμίζεται στη νομολογία ότι αυτό συμβαίνει σε πολύ σπάνιες περιστάσεις: βλ. *Ανθίμου* (ανωτέρω).

20 Κατά την κρίση μου, δεν έχει καταδειχθεί εδώ συζητήσιμη υπόθεση. Δεν μπορώ να συμφωνήσω με την άποψη ότι το άρθρο 9(3) του περί Πολιτικής Δικονομίας Νόμου στερεί το Δικαστήριο της δυνατότητας να αναβάλει την ακρόαση θέματος που αφορά σε επιστρεπτέο προσωρινό διάταγμα και, συνακόλουθα, της δυνατότητας να παρατείνει την ισχύ του μέχρι τη νέα ημερομηνία. Θεωρώ ότι και σε αυτή την περίπτωση, όπως σε κάθε 25 άλλη, παρέχεται, με την άσκηση διακριτικής εξουσίας, η δυνατότητα αναβολής η οποία προβλέπεται στη Δ.48 Κ.6. Το αν ορθά ή λανθασμένα ασκήθηκε από το Δικαστήριο η διακριτική του εξουσία, δεν αποτελεί θέμα επί του οποίου μπορεί να ασκηθεί 30 από το Ανώτατο Δικαστήριο έλεγχος με προνομιακό ένταλμα. Η εμπέλεια του εντάλματος certiorari εκτίθεται συνοπτικά στην υπόθεση *Τζεννάρο Περρέλλα* (Αρ. 2) (1995) 1 Α.Α.Δ. 692:

35 “Η εμπέλεια του προνομιακού εντάλματος certiorari, όπως την αναγνώρισε τελικά η σύγχρονη Αγγλική νομολογία, παρέχει δυνατότητα για άσκηση ελέγχου από ανώτερο προς κατώτερο δικαστήριο - όχι όμως αναθεώρηση της ορθότητας της απόφασης του κατώτερου δικαστηρίου - με προοπτική την επέμβαση, είτε 40 όπου το κατώτερο δικαστήριο ενήργησε εκτός της δικαιοδοσίας του ή την υπερέβη, είτε όπου προκύπτει στην όψη του ‘πρακτικού’ της απόφασης του κατώτερου δικαστηρίου προφανές νομικό λάθος έστω και αν αυτό δεν άπτεται της δικαιοδοσίας.”

Διευκρινίζω συναφώς ότι, καθώς προκύπτει από τη νομολογία,

περιπτώσεις παραβίασης των κανόνων φυσικής δικαιοσύνης αποτελούν μια από τις εκφάνσεις έλλειψης δικαιοδοσίας δεδομένου ότι δεν εννοείται δικαιοδοσία έξω από το πλαίσιο που ορίζουν αυτοί οι κανόνες. Κατά τη γνώμη μου, δεν υπήρξε στην προκείμενη περίπτωση τέτοιου είδους παραβίαση. Καθώς φαίνεται, δόθηκε η ευκαιρία στον αιτητή να εμφανιστεί ενώπιον του Επαρχιακού Δικαστηρίου και να προβεί σε παραστάσεις, διατυλώνοντας ένσταση στις αναβολές όπως και στην παράταση της ισχύος του προσωρινού διατάγματος η οποία ήταν, βέβαια, συνακόλουθο της απόφασης του Δικαστηρίου για την αναβολή η οποία, καθώς ανέφερα, ήταν αποτέλεσμα άσκησης διακριτικής εξουσίας η ορθότητα της οποίας δεν υπόκειται σε έλεγχο με προνομιακό ένταλμα.

Ως προς το ζήτημα εξαίρεσης του Δικαστή, νομίζω πως είναι αρκετό να παρατηρήσω ότι το ζήτημα αυτό παραμένει ανοιχτό για εξέταση στο Επαρχιακό Δικαστήριο, καθιστώντας ως εκ τούτου άκαιρο το αίτημα για άδεια να προχωρήσει ο αιτητής με διαδικασία για την έκδοση προνομιακών ενταλμάτων. Το ότι, μετά που ζητήθηκε προφορικά από το Δικαστή η εξαίρεσή του, ο Δικαστής καθόρισε από δικονομικής άποψης το πλαίσιο για την εξέταση του ζητήματος, όπως και το ότι στο μεταξύ καθόρισε, από την ίδια άποψη, την πορεία της ενώπιον του μονομερούς αίτησης, στο πλαίσιο και αυτά της άσκησης διακριτικής εξουσίας, δεν εγείρει παρά μόνο θέμα ορθότητας της προσέγγισής του και όχι θέμα δικαιοδοσίας ή νομιμότητας των ενεργειών του.

Για τους λόγους που ανέφερα η παρούσα αίτηση δεν μπορεί να επιτύχει. Θεωρώ ωστόσο ότι δεν θα έπρεπε να κλείσω χωρίς να εκφράσω βαθειά ανησυχία για την πορεία που ακολούθησε η υπόθεση στο Επαρχιακό Δικαστήριο.

Η αίτηση απορρίπτεται.

Η αίτηση απορρίπτεται.